

Sygn. akt VI Gz 121/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Barbara Frankowska

SO Beata Hass-Kloc (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2015r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o.o. z/s w Ł.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. w Ł.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 13 stycznia 2015r., sygn. akt V GC 968/14 w przedmiocie odrzucenia pozwu

postanawia:

I. oddala zażalenie,

II. zasądza od powoda (...) Sp. z o.o. z/s w Ł. na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. w Ł. kwotę 600,00 zł (słownie: sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 13 stycznia 2015r., sygn. akt V GC 968/14 Sąd Rejonowy w Rzeszowie odrzucił pozew i zasądził kwotę 2.417,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu niniejszego podań, iż powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 39.508,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

Powód podań, iż kwota ta obejmuje ustawowe odsetki od należności głównej wynikającej z faktury nr (...) z dnia 20.06.2011r. wystawionej na kwotę 201.720,00 zł której termin płatności upłynął w dniu 20 lipca 2011r.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty zgłosił zarzut powagi rzeczy osądzonej w związku z tym, iż między stronami toczył się o zapłatę w/w kwoty.

Sąd Rejonowy ustalił, iż pozewem z dnia 01.09.2011r. złożonym do tut. Sądu powód wniósł o zasądzenie w/w kwoty wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2011r. do dnia zapłaty, jako należność wynikająca z w/w faktury.

Wyrokiem z dnia 05 października 2012r. sygn. akt VI GC 210/11 Sąd Okręgowy w Rzeszowie w pkt I oddalił powództwo, a w pkt II zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 10.688,65 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższy wyrok zaskarżył powód w zakresie oddalającym powództwo ponad kwotę 16.844,22 zł oraz dotyczącym zwrotu kosztów procesu i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 184.875,78 zł oraz zasądzenie kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 28 lutego 2013r. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 184.875,78 zł oddalając powództwo w pozostałym zakresie i zasądzając koszty procesu.

W uzasadnieniu tegoż orzeczenia Sąd Apelacyjny wskazał, iż nie zasądził powyższej kwoty z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w zapłacie, bowiem powód w apelacji ich nie żądał.

W rozważaniach prawnych Sąd Rejonowy opierając się na treści art. 366 kpc i art. 199 § 1 pkt 1 kpc stwierdził, iż zachodzi negatywna przesłanka procesowa w zakresie stanu powagi rzeczy osądzonej, co nie pozwala na ponowne sądzenie sprawy prawomocnie zakończonej.

W dalszej kolejności Sąd Rejonowy dokonał analizy treści w/w orzeczeń sądowych, stwierdził, iż pozew w którym powód żąda jako świadczenia głównego odsetek, których domagał się w innej sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem podlega odrzuceniu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 kpc.

O kosztach procesu sąd orzekł po myśl art. 98 § 1 kpc.

Powyższe orzeczenie zaskarżył powód wnosząc o jego uchylenie i zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego.

Na wstępie podał, iż w niniejszej sprawie powód złożył wniosek o wyłączenie sędziego sprawozdawcy i mimo, iż postanowienie w tym zakresie było nieprawomocne, Sędzia którego wniosek dotyczył wydał zaskarżone postanowienie. W tej sytuacji został naruszony art. 50 § 3 kpc.

Jednocześnie powód wskazał, że Sąd Apelacyjny nie zasądził ustawowych odsetek, ponieważ brak było wniosku o ich zasądzenie i należało to potraktować jako ograniczenie żądania pozwu, które było w pełni dopuszczalne. W tej sytuacji nie było rozstrzygnięcia dotyczącego żądania powoda o zasądzenie na jego rzecz ustawowych odsetek w/w zakresie.

Na koniec powód wskazał, iż w/w wyrok Sądu Apelacyjnego został uchylony wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 06.06.2014r. I CSK 388/13 i sprawa została przekazana Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego odnosząc się do zarzutów podniesionych przez powoda, które w jego ocenie nie podważają zasadności wydanego w sprawie wyroku.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie mogło być uznane za zasadne.

Biorąc pod uwagę zarzuty podniesione w zażaleniu należy na wstępie odnieść się do naruszenia art. 50 § 3 kpc. W związku z tym należy podnieść, iż postanowienie o wyłączeniu sędziego obowiązuje ex nunc tj. od chwili jego podjęcia przez sąd. Dlatego czynności sędziego dokonane przed podjęciem postanowienia o jego wyłączeniu pozostają w mocy. Kodeks nie zajmuje się kwestią ważności czynności dokonanych przez sędziego po złożeniu wniosku o jego wyłączenie. Nie są one dotknięte nieważnością. Strona może jedynie czynności te traktować jako naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy i zarzuty takie postawić w środку odwoławczym.

Ocena zasadności takiego zarzutu należy wówczas do sądu wyższej instancji rozpoznającego dany środek odwoławczy. Jeżeli jednak wniosek o wyłączenie sędziego został oddalony dokonanych przez niego czynności po złożeniu wniosku nie można traktować jako uchybień procesowych, które mogą mieć wpływ na wynik sprawy. Należy również w tym miejscu podkreślić, że czynności procesowe podejmowane przez sędziego podejmowane wbrew nakazowi wynikającemu z art. 51 kpc nie prowadzą do nieważności postępowania w wypadku, gdy podstawą wyłączenia sędziego jest przepis art. 49 kpc; natomiast, gdyby te przyczyny wynikały z treści art. 48 kpc tj. z mocy ustawy, wówczas podejmowane przez niego czynności mogłyby stanowić podstawę do stwierdzenia nieważności postępowania.

Przenosząc niniejsze na grunt niniejszej sprawy należy podnieść, iż wniosek złożony przez stronę powodową o wyłączenie sędziego sprawozdawcy w dniu 09 stycznia 2015r. został oparty na treści art. 49 kpc (k. 148), a następnie oddalony nieprawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 12 stycznia 2015r. (k. 152). Natomiast zaskarżone orzeczenie zostało wydane na rozprawie w dniu 13 stycznia 2013r.

W tej sytuacji nie można mówić o naruszeniu art. 50 § 3 kpc.

Przechodząc do dalszych zarzutów zażalenia, które de facto sprowadzają się do polemiki z prawidłowymi ustaleniami Sadu I instancji należy na wstępie zauważyć – biorąc pod uwagę treść art. 316 kpc, iż w chwili obecnej wyrokiem z dnia 19 lutego 2015r. sygn. akt I ACa 554/14 (k. 206) Sąd Apelacyjny w Rzeszowie oddalił apelację powoda od orzeczenia Sądu Okręgowego VI Wydziału Gospodarczego w R. z dnia 05 października 2012r. sygn. akt VI GC 210/11.

W uzasadnieniu powyższego Sąd ten ponownie wskazał, iż apelacja powoda od w/w wyroku Sądu Okręgowego odnosiła się do części oddającej powództwo ponad kwotę 16.844,22 zł oraz orzekającej o kosztach procesu i wносиła w konsekwencji o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 184.875,78 zł oraz kosztów procesu. Przy rozpoznaniu ponownym apelacji powoda została ona oddalona w całości na podstawie art. 385 kpc (uzasadnienie wyroku SA k. 207-227).

W związku z powyższym należy zgodzić się z stanowiskiem Sądu I instancji biorąc pod uwagę treść pozwu złożonego w sprawie VI GC 210/11, który był rozpoznany przez tut. Sąd, iż powód domagał się również w tamtej sprawie ustawowych odsetek liczonych od dnia 21 lipca 2011r. od kwoty 201.720,00 zł wynikającej z faktury VAT (...) – co było przedmiotem również żądania pozwu złożonego w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze pojawiające się dopiero w chwili obecnej w zażaleniu stanowisko powoda, iż brak wniosku o zasądzenie ustawowych odsetek w/w apelacji należało traktować jak ograniczenie pozwu, to Sąd Okręgowy pragnie zauważyć, iż takie oświadczenie powoda o ograniczeniu roszczenia pozwu jest równoznaczne z cofnięciem pozwu w pozostałej części (orz. SN z 21.08.1951

C 733/51). W tej sytuacji zastosowanie miałby art. 203 § 1 i § 2 kpc, a więc że pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże

z wytoczeniem powództwa. Postępowanie podlega umorzeniu (art. 355 kpc). Natomiast jeżeli z cofnięciem pozwu połączone było zrzeczenie się roszczenia, oprócz skutków procesowych, o których mowa była powyżej, cofnięcie pozwu wywołuje także skutek w postaci materialnoprawnej w postaci wygaśnięcia roszczenia.

Jednakże w realiach niniejszej sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, iż powód nie wnosząc o zasądzenie odsetek w złożonej apelacji, tym samym ograniczył żądanie pozwu w rozumieniu art. 203 kpc. Należy również zauważyć, iż Sąd Odwoławczy nie może rozpoznać w postępowaniu apelacyjnym w zakresie nie zaskarżonej części orzeczenia, albowiem zgodnie

z treścią art. 378 kpc, który wyznacza granice apelacji, ograniczony jest tym samym zakres zaskarżenia apelacją wyroku Sądu I instancji; zaś te granice określa strona wnosząca apelację. Powyższe również uzasadnia stanowisko braku przyjęcia, iż powód nie wnosząc o zasądzenie ustawowych odsetek w/w apelacji ograniczył żądanie pozwu w tym zakresie i to bez zrzeczenia się roszczenia w tej części, gdyż w przeciwnym razie musiałby uzyskać zgodę pozwanego na powyższe, aby to cofnięcie pozwu było skuteczne (art. 203 § 1 kpc).

Z tych też względów zażalenie oddalono po myśli art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i § 3 kpc art. art. 108 kpc.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

- (...)

- (...)

2. (...)

w R..